

Sygn. akt VI Gz 99/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. Ł.

przeciwko (...) sp. z o.o. w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 16 marca 2017 r.

postanawia:

oddalić zażalenie

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Toruniu przyznał biegłemu sądowemu R. P. wynagrodzenie za sporządzenie opinii sądowej w sprawie w kwocie 8.068,79 zł. W uzasadnieniu wskazał, iż przyznane wynagrodzenie uwzględnia wymagane kwalifikacje biegłego, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a zastosowana stawka godzinowa jest zgodna z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (k.390).

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł pozwany zaskarżając je w całości i zarzucając:

1) naruszenie art. 328 § k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. i art. 89 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej i faktycznej przyznania biegłemu wynagrodzenia w kwocie 8.068,79 zł polegające w szczególności na niewskazaniu w uzasadnieniu:

- ilości godzin poświęconych przez biegłego na sporządzenie poszczególnych czynności niezbędnych dla sporządzenia opinii w sprawie,

- wysokości i podstawy przyjętych stawek godzinowych lub taryf zryczałtowanych dla poszczególnych czynności wykonanych przez biegłego,

2) naruszeniu art. 89 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez przyznanie biegłemu sądowemu jednej łącznej kwoty wynagrodzenia obejmującej zarówno wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych wydatków niezbędnych dla wydania opinii podczas, gdy należności te są odrębne i powinny zostać rozróżnione.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany szerzej omówił podniesione w jej petitum zarzuty (k.429-430).

Powód ani biegły sądowy nie udzielili odpowiedzi na zażalenia pozwanego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenia pozwanego – jako bezzasadne – podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

W sprawie brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że ustalona przez Sąd a quo wysokość wynagrodzenia biegłego sądowego za sporządzenie opinii sądowej jest błędna, co w świetle art. 288 k.p.c. i art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wyklucza możliwość uwzględnienia jego zażalenia.

Wprawdzie można zarzucić Sądowi Rejonowemu, iż nie doręczył stronom przedłożonych przez biegłego sądowego R.P.dokumentów, w tym m.in. faktury proforma nr 04/01/2017, specyfikacji do tej faktury oraz karty pracy biegłego przez co uniemożliwił im ustosunkowanie się do wnioskowanego przez tego biegłego wynagrodzenia i zwrotu wydatków oraz w sposób ogólnikowy odniósł się do tych dokumentów w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, jednakże dokonana przez ten Sąd ocena wnioskowanego wynagrodzenia biegłego była prawidłowa.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego należy stwierdzić, iż brak jest podstaw do kwestionowania ilości godzin pracy biegłego wyliczonych w karcie pracy biegłego stanowiącej załącznik do przedstawionej przez niego faktury proforma nr 04/01/2017 z dnia 20 stycznia 2017 r. w łącznej liczbie 139 roboczogodzin. Na tą liczbę złożyły się czynności administracyjne związane z odbiorem akt sprawy, zaewidencjonowaniem i obsługą pocztową (3 godziny), czynności przygotowawcze związane ze wstępnym zapoznaniem się z aktami sprawy (6 godzin), czynności związane z wyszukaniem algorytmów oraz dostępnych rozwiązań (7 godzin), opracowane koncepcji rozwiązań (6 godzin), czynności związane z zapoznaniem się z dokumentacją techniczną, sądową i fotograficzną oraz analiza porównawcza (18 godzin), czynności badawcze związane z opracowaniem opinii (81 godzin), formułowanie i opracowanie wniosków końcowych (12 godzin), czynności końcowe, w tym sprawdzania kompletności, wydruk, skład i oprawa (4 godziny) oraz oględziny (2 godziny).

Należy podkreślić, iż zgodnie z art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594) wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy. Sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy, oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Oczywiście jest, że ilość czasu, którą trzeba zużyć na określoną czynność, jest zależna od tak wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, że podany w rachunku czas zużyty na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym, można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 1959 r., I CZ 82/59, OSN 1961, nr 2, poz. 41).

Taka sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie, gdyż biegły nie zawyżył liczby godzin na sporządzenie opinii sądowej.

Nie ma też racji pozwany zarzucając niewskazanie wysokości i podstawy przyjętych stawek godzinowych lub tariff zryczałtowanych dla poszczególnych czynności wykonanych przez biegłego. Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, iż Sąd Rejonowy uznał, iż przyjęte przez biegłego stawki są zgodne z postanowieniem § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, tariff zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym.

Zgodzić się trzeba natomiast z pozwanym, iż w sentencji postanowienia nie rozróżnił wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii od poniesionych przez niego wydatków niezbędnych do wydania opinii tym bardziej, iż sam biegły sądowy w specyfikacji do faktury proforma odrębnie wskazał wynagrodzenie za sporządzenie opinii w kwocie netto (...) zł oraz koszty poniesione związane z opracowaniem tej opinii w łącznej kwocie netto (...) zł ((...) zł tytułem diet i podróży + (...) zł tytułem opłat pocztowych + (...) zł tytułem kosztów papieru, wydruku, składu, oprawy i pakowania) oraz wymienił te pozycje w fakturze proforma odpowiednio w kwotach brutto (...) zł i (...) zł. Powyższy zarzut nie uzasadnia jednak wniosku o uchylenie zaskarżonego postanowienia skoro ostatecznie zasądzona w zaskarżonym postanowieniu kwota stanowi sumę w/w kwot brutto.

Resumując, z tych wszystkich względów należało oddalić zażalenie powoda jako bezzasadne.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...),

(...)

(...)